JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 19den MAART, 1825. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W. M. Lee

OPROEPING.

DE Raad Fiscaal van Curaçao en onderhoorige Eilanden, roept by deze op, elk en een ieder, dewelke eenige actie of praetentie zoude vermeenen te hebben, of te moge maken op het provenu van de verkoop van zekere Bark, dewelke zonder volk op den 27sten February ll. aan dit Eiland by de plantagie de Foik is komen aandryven; en van daar binnen deze haven gebragt, om uiterlyk voor den 1sten July aanstaande zich ter Fiscalaat met hunne reclames te komen aanmelden, zullende na verloop van deze termyn, omtrent gezegde provenu zoodanig worden gedisponeerd als Regtens zal behooren.

RAMMELMAN ELSEVIER.
Raad Fiscaal

Fiscalaat, den 9den Maart 1825.

ADVERTENCIA.

EL Consegero Fiscal de Curazao y adyacentes Islas, convoca por esta, a todos aquellos que pretenden tener reclamaciones contra el producido de la venta de cierta Balandra que se arrimó sin tripulacion el 27 de Febrero pasado á esta Isla en frente de la hacienda Foik de cuyo punto ha sido conducido en este puerto, de dirigirse á la Ofecina del Fiscalato con sus pretenciones antes del 1 de Julio, pues que pasado este termino, se dispondrá de dicho producido, como en justicia haya lugar.

RAMMELMAN ELSEVIER.
Consegero Fiscal.

Fiscalato, 9 de Marzo de 1825.

Traducido por mi,
I. J RAMMELMAN ELSEVIER, Jr.
Tr é Int. Interº del Gob.

ADVERTISEMENT.

THE Councillor Fiscal of this Island and its Dependencies summoneth hereby all those who pretend to have any claim on the proceeds of the sale of certain Sloop drifted on this Island and without crew on the 27th February last, opposite the plantation Foik, whence she was conducted into this harbor, to present themselves with their claims at the Fiscal's Office, on or before the 1st July, after which period the said proceeds shall be disposed of, according to law.

RAMMELMAN ELSEVIER.
Councillor Fiscal.

Fiscal's Office, 9th March 1825

Translated by me,
I. J RAMMELMAN ELSEVIER, Jr.
Gov. Tr. & Int. ad-interim.

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Konstantinopel, 25sten Oct.—Extrakt uit den Vriend der Wetten van den 29sten September (11den October.)

Rapport van den kommandant des Griekschen eskader Miauli, gedagteekend Ipsara den 8sten October (N. S.)

" Den 5den October, des ochtends, vernamen wy van onze voorhoede dat de vyand den vorigen avond, de haven van Mitylene verlaten had, en dat hy op de hoogte van Kaap Karaburnu kruiste. Dien ten gevolge vertrokken wy van Venetico om den vyand by het uitzeilen van het kanaal van Scio in het oog te houden, of, indien hy niet naar buiten kwam, hem in zyne positie aan te tasten. G. Tatzy zich dien zelfden avond by ons gevoegd hebbende, bleven wy, gedurende den nacht, buiten het kanaal, hetwelk wy eerst den volgenden morgen, na den door Tatzy aangebragten voorraad van levensmiddelen over onze schepen verdeeld te hebben, binnen zeilden zonder echter den vyand noch by Scio noch by Chesme te vinden. Omstreeks 10 ure ontdekten wy denzelven tusschen Agnosen (ten zuiden van Mitylene) en Karaburnu. Zoodra hy de Grieksche vloot bemerkte, spoedde hy zich naar Mitylene. Wy vervolgden hem in twee divisien, waarvan de eene naar Karaburnu zeilden om de Ottomannische achterhoede te bereiken, terwyl de andere den vyand in het front der linie, welke zich van de uiterste punt van Karaburnu tot aan Agnosen uitstrekte, moest aantasten. Na omstreeks 5 ure de Turksche schepen genaderd te zyn, begonnen wy een nachtgevecht. Op dat zelfde uur naderden onze brander-kapiteins Andries Filipango, Theodoraki, Th. Vokou en Demetrius Kalojanni de vyandelyke vloot; Filipango vervolgde een fregat, maar het ontkwam hem ongelukkiglyk na dat het eenig in zee gevallen volk verloren had. Theodoraki zich onder en Kalojanni zich boven den wind bevindende, bereikten eene brik van 24 stukken en maakten daarvan voor hun vaderland een brandoffer hunner nachtelyke wraak. De vyand vlugtte alstoen in de rigting van kaap Sigri, werwaarts de wind hem dreef. Wy vervolgden hem onder een aanhoudend vuur. Omstreeks half tien ure bereikte de Ipsariotische brander kapitein Constantyn, eene groote korvet, en hy hechtte zynen brander aan den achtersteven derwyze dat binnen drie of vier minuten de brand in het buskruid sloeg, en de korvet naby kaap Koloni opvloog, en de stukken van het schip tot op Mitylene geworpen werden, terwyl de brander, door de uitbarsting ver weg geslingerd, in volle zee uitbrandde.

" De vyand zeilde snel voort om te ontvlugten en by het aanbreken van den dag van den 7den, bevonden wy ons op de hoogte van Koloni, met den vyand slaags, dien wy niet ophielden te vervolgen. By het opgaan van de zon naderde onze brander-kapitein Anastase Rombatsi eene korvet, en hy wist zynen brander zoo behendiglyk aan den achtersteven van dat schip te hechten, dat een groot gedeelte van het want en den achtersteven oogenblikkelyk in vlam stonden. Aan deze korvet gelukte het echter den brander in den grond te boren, den brand, die zich nog slechts aan geïsoleerde punten had medegedeeld, door middel harer pompen te blusschen, en op deze wys aan haren ondergang te ontkomen. Na den vyand, die aanhoudend naar Mitylene voortvlugtte, den ganschen dag, met het vuur onzer schepen vervolgd te hebben, wierpen wy het anker tusschen Scio en Ipsara, om zyne verdere bewegingen gade te slaan.

" Volgens zeggen der Turken van het half verbrande fregat, van de vernielde brik en korvet, welk volk levend in onze handen is gevallen, was Topal Pacha, opperbevelhebber van het admiraalschip, den 4den October, met 15 schepen naar Konstantinopel gezeild, en had de rest der vloot als mede al de frogatten aan Ibrahim-Pacha gelaten. Deze laatste is, volgens sommigen, voornemens om met de te Cos en te Boudroun achter gelatene oorlogs en transport schepen in de haven van Suda (eiland Kandia) te overwinteren en de Bizantische schepen van daar naar Konstantinopel te zenden. Anderen gelooven dat Ibrahim Pacha, met de Turksche vloot, regelregt van Cos naar Coron en Modon zal zeilen. Wy hopen echter met Godes hulp hem niet door te laten, hetzy om zyne winter kwartieren te Suda te gaan betrekken, hetzy om zyn oogmerk ten opzigte van Coron en Modon te bereiken.

" De Patriot MIAULI."

Kadix, 6den Nov.—De kommandant van het Nederlandsche eskader was in de laatste dagen van October voor Algiers verschenen, om eenige zaken te vereffenen, welke misverstand tusschen de beide gouvernementen verwekt hadden. Hy heeft verklaard dat byaldien, na verloop van 90 dagen, welke als een termyn tot het sluiten van een wederzydsch verdrag waren vastgesteld, de Dey nog vyandelyke gezindheden tegen den Nederlandschen handel aan den dag legde, hy alle Algerynsche vaartuigen, die hy ontmoeten mogt, zou aangrypen. [Het Nederlandsche eskader in de Middellandsche Zee, hetwelk thans bestaat uit de Holland van 74, de Algiers van 44, de Hecla van 20 stukken en andere kleinere vaartuigen, zal eerlang, zoo men verzekert, versterkt worden door de Diana, de Amstel en de Rupel van 44, als mede door het bombardeer korvet de Proserpina van 20 stukken.]

Madrid, 2den Dec.—De koning wordt aanhoudend door de jicht gekweld, en het is thans zeker dat hy den 4den niet te Madrid terug zal kunnen wezen, te meer, daar prins Meximiliaan eerst den 3den te San Lorenzo zal aankomen. Het schynt dat de koningin, die met verdriet de tweedragt in de koninklyke familie zag, en wel voornamelyk op een tydstip dat haar vader verwacht wordt, door hare pogingen, zooveel verkregen heeft dat de Infant Don Francisco naar het Eskuriaal heeft kunnen wederkeeren, zoodat er voor het oogenblik eene algemeene verzoening plaats heeft. Voor het overige bezit de Heer Ugarte het grootste krediet.

Den 7den Dec.—Prins Maximiliaan van Saxe, vader van onze zeer geliefde koningin, is, verzeld van de prinses Amelie, zyne dochter, den 3den aan het paleis van het Eskuriaal gearriveerd, alwaar hunne aankomst eene onbeschryfelyke vreugde heeft veroorzaakt.

De koning het moedige en standvastige gedrag van de generaals en officieren, die zyne troepen met zoo veel roem in zyn Peruviaansch ryk kommanderen, willende beloonen, heeft hun de volgende eerebryken toegedacht: aan den onder koning Don Joseph de Laserna, den titel van graaf de los Andes, en het groot kruis van St. Ferdinand. Aan de luitenants generaal Canterac en Valdez, het groot kruis van St. Ferdinand. Tot den rang van generaal majoor zyn verheven, de brigadiers Alvares, Olaneta, Monet Loriga, Cerratala, La Hera, en Villalobos.

Parys, 4den Dec.—In eene jonge uitgekomen werk vindt men de volgende levensbyzonderheden van den generaal Vittoria, die thans tot president der republiek Mexiko benoemd is.

" Vittoria is te Durango, in Nieuw Spanje, uit een achtingwaardig geslacht geboren. Toen in 1810 de opstand uitbarstte, had hy zyne studien voltooid; hy besloot om tot de bevryding zyns vaderlands mede te werken. Geen zyner landgenooten heeft met meer luister in den bloedigen worstelstryd, welke met de bevryding van Mexiko geeindigd is, uitgeblonken. Niemand wist het vertrouwen des volks beter te verdienen. Eene opregte gehechtheid aan de zaak der vryheid, koelbloedigheid en tegenwoordigheid van geest in gevaar, een brandend verlangen om tusschen zyn land en Frankryk een verbond te sluiten: ziedaar de trekken waardoor hy zich aan de genen, die hem kenden, heeft doen opmerken.

" Zoodra hy in Iturbide's gedrag oogmerken ontwaarde, die strydig met de regten des volks waren, klaagde hy hem openlyk aan, waarop hy gevat en in hechtenis gebragt werd; maar zyne vrienden verschaften hem de middelen om uit zyne gevangenis te ontkomen; hy zocht eene schuilplaats in de bosschen tusschen Xalapa en Vera Cruz, alwaar hy reeds dertig maanden zonder eenige gemeenschap met menschen had doorgebragt, toen hy door den Spaanschen onder koning vogelvry verklaard en zyn hoofd op prys gesteld werd. Zyn uitgestaan lyden, gedurende die ballingschap, gaat alle geloof te boven. Door den honger gedwongen om van planten en insekten te leven, zonder andere schuilplaats dan de bosschen, afgemat, door droefheid ter neergeslagen, werd hy door eene koorts aangetast en bleef elf dagen aan den ingang eener grot uitgestrekt op den grond, van alle voedsel beroofd, den dood verwachtende, liggen. Reeds vlogen de gieren om hem heen om hem te verslinden; een dier vogels zette zich zelfs op zyn ligchaam neder: Vittoria had echter nog de kracht hem ... by den hals te grypen, het te smoren en zich met deszelfs bloed te voeden. Deze worstelstryd tusschen een stervend mensch en een roofvogel, schynt als het ware het beeld te zyn van het lot van Mexiko.

" Na het verdryven der Spanjaarden ontdekte een oude en getrouwe Indiaan zyne schuilplaats; ter naauwernood herkende hy hem, zoo zeer hadden ellende en droefheid zyne gelaatstrekken veranderd."

Den 9den Dec.—Omstreeks Faro kruiste, in de eerste helft van November, een insurgenten kaper, die vele schepen weg nam. Ook staat, om dit en andere gevaren, de assurantie premie zeer hoog. Van Kadix is zy op Vera Cruz, Costa Firma, de Havanna, Porto Rico, enz. 40 pct. en naar de Noordelyke havens van Spanje, in Gallicie, Asturie en Biskaye, 25 pct.

Den 10den Dec.—De raad van Kastilie heeft een vertoog ingeleverd om de emigratie, die tot eene schrikbarende hoogte gestegen is, te keer te gaan; onder anderen slaat hy voor, om de uitgewekenen met verbeurd verklaring van hun vermogen te dreigen, doch daar zulk een maatregel te voorzien was, denkt men dat zy reeds vooruit middelen gebezigd zullen hebben, om dien te ontduiken.

Den 20sten Dec.—Het *Journal de Commerce* spreekt van een gerucht, hetwelk reeds sedert eenigen tyd geloopen heeft, en volgens hetwelk prins Maximiliaan naar Spanje gekomen zou zyn, om zyne dochter te rug te halen, van welke de koning zich wilde doen scheiden, op grond harer onvruchtbaarheid.

Brussel, 17den Dec.—Het *Journal de la Belgique* zegt, in eenen brief uit Lissabon van den eersten, dat de expeditie tegen Brazilie opgegeven en een bevel is uitgevaardigd, om de daartoe bestemde twee fregatten, twee korvetten en twee brikken af te takelen. Omstreeks half November waren te Lissabon verscheidene officieren, wegens hunne denkwyze en uitdrukkingen, gedemitteerd.

Den 28sten Dec.—Ons *Oracle* deelt de aangename tyding mede dat Z. M. hersteld van de onpasselykheid, welke sedert eenigen tyd de publieke gehoorgevingen heeft doen opschorten

Maart 18, 1825.

FOR NEW YORK,

THE COPPERED SHIP

DOUGLASS,

J. BROWN, Master.

Will sail with dispatch. For a few Tons Freight or Passage, apply at the Counting House of

JOSEPH FOOLKE.

NB. The public is hereby cautioned against trusting the crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

Curaçao den 15den Maart 1825.

DE Heer A. L. S. Muller is door Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden benoemd tot Wykmeester van de Wyk No 2 aan de Overzyde dezer haven in de plaats van den Heer F. W. Receo dewelke, op deszelfs verzoek, van dien post ontslagen is.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 18den Maart 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 24 oncen voor een Reaal; kunnen .. .. ..sche Broden een once minder wegen.

Op poene als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

W. M. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

OP aanstaande Donderdag den 24sten dezer zal ten Pakhuise van den Heer A. DE MEZA op Publieke veiling verkocht worden

DE BARK ANTONY,

Onlangs geheel nieuw gerepareerd, zynde thans in de beste order, met zeilen en verdere toebehooren, volgens Inventaris.

J. N. C. JUTTING, qq.

Curaçao den 18den Maart 1825.

March 18, 1825.

NOTICE

THE undersigned intends to leave this island shortly for the benefit of his health, and leaves his business entrusted to the management of his attorney Mr. David Cardoze.

D. M. MONSANTO.

Den 4den Maart 1825.

DE ondergeteekende Bestuurder van de Israelitische gemeente alhier als Gemagtigde van de Weduwe van wylen DAVID HIS QUIYAO LOPEZ HENRIQUEZ, adverteert mits deze, dat zy van voornemen zyn het Huis staande en gelegen in de Willemstad alhier in de Kuiper Straat, No. 248, en aan hunne constituente toebehoorende, uit de hand te verkoopen; de kooper of koopers die zich daartoe binnen den tyd van Zes Weken van heden af te rekenen mogte opdoen, zullen de faceliteit genieten van Twee Derde der Koopschat op Hypotheek te kunnen .. houden.

JACOB DE JEOS NAAR.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

12	golet	Maria, Arina,	Porto Rico
14	schip	Douglass, Brown,	New York
16	golet	Dos Amigos, Ramires,	Coro
17	——	Cornelia, Möller,	Puerto Cabello
18.	——	Anita Hansen,	Cumarebo

UITGEKLAARD—MAART.

12	golet	Amelia, Henriquez,	Aruba
14.	—	Anita, Hansen,	Kust
15	brik	Venus, Mason,	New York
	——	General Jackson, Shields,	dito
	golet	Florentina, Dacosta Gomez,	Coro
	——	Anna, Bolwis,	Zee
17	——	James, Coo man,	Alvarado
	——	Marie Ro je,	L. Guayra
	——	Drie Zusters, Peron,	Coro

Op Woensdag laatstleden is alhier aangekomen van eenen kruistogt laatst van A.. Z. M.'s brik de Kemphaan, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van ..

..e aankomst van het Amerikaansche .. de Douglass, schipper Brown, .. wy Nieuw York nieuwspapieren .. loopende tot het midden Fe..; dezelven behelzen weinig of geen .. dat publiek belangryke tyding.— .. voornaamste artikel welke wy daarin .. is de benoeming van den president der Vereenigde Staten; tot welke post de Heer John Quincy Adams verkozen is.

We hebben eene reeks Nederlandsche Kouranten uitgelezen, beginnende met November en eindigende met ult mo December.

Sedert de laatste berigten welke wy medegedeeld hebben wegens de zeegevechten tusschen de Turksche en Grieksche zeemagt, heeft de Kapitein Pacha zich van de vloot gescheiden met een paar ontreddende schepen en is te Konstantinopel aangekomen; in het algemeen verwachtte men dat de Groote Heer hem terstond het hoofd zou doen afslaan, doch tegen alle berekening is hy temelyk wel ontvangen geworden en de keizer heeft orders uitgevaardigd dat men met allen spoed de uitrusting van eene nieuwe scheepsmagt zou voortzetten; doch gedurende het wintersaisoen zal er geene vloot uitloopen; men zal hiermede wachten tot de aanstaande lente, als wanneer de Grieken op nieuw gelegenheid zullen vinden om hunne vyanden te verbranden, die echter den moed niet zullen opgeven en voor het jaar 1826 weer eene vloot in zee zullen zenden, enz.

Na het vertrek van den kapitein Pacha, bleef Ibrahim Pacha, de zoon van den onder-koning van Egypte, met de Egyptische vloot in de haven van Medelina liggen; terwyl de Grieken vóór deze haven kruisten om het uitloopen te beletten; toen de Grieken zich verwyderd hadden, nam hy de gelegenheid waar om uit te zeilen en het eiland Candia binnen te loopen; de Grieksche zeemagt dit vernomen hebbende, begon de Egyptische vloot te vervolgen en volgens de laatste berigten is het hun gelukt om dezelve nog 20 transportvaartuigen te ontnemen, waarop 2000 man regeliere troepen waren; dit berigt is ook bevestigd geworden uit een brief van den vice admiraal die van deze gebeurtenis kennis geeft aan de admiraliteit te Hydra.

Waarschynelyk zal Ibrahim Pacha wanneer de gelegenheid zich opdoet uit Candia zoeken uitteloopen om in Alexandrie terug te komen en daar te overwinteren.

De Grieken zyn voornemens om van de afwezigheid der vyandelyke vloten gebruik te maken en gedurende het wintersaisoen de vestingen Patras, Modon, Coron en Lepanto te blokkeren.

De land expeditie der Turken tegen Thessalie en andere Grieksche provintien is even rampspoedig voor hen afgeloopen als de zee expeditien; na dat er duizende Turken in de vruchtelooze aanvallen zyn omgekomen, heeft het overschot der troepen de winterkwartieren weer betrokken, of zich ontbonden.

Het Grieksche gouvernement krygt telkens meerdere vastigheid en de onrustige opperhoofden die eertyds zoo veel onlust verwekt hebben zyn tot nog toe onderworpen gebleven; eene gedeelte der Engelsche geldleening is in Napoli, de hoofdzetel van het gouvernement aangekomen; deze gelden worden besteed om eenige korpsen infanterie, kavallerie en artillerie op de Europische wyze te organiseren en zelfs gedurende het wintersaisoen zullen de krygsoperatien voortgezet worden. Men verwacht thans ook eenige fregatten en brikken die in Engeland aangekocht zyn, als mede eene groote hoeveelheid ammunitie.

Het Noord Amerikaansche gouvernement heeft eene som van 100 000 dollars aan den Griekschen senaat ten geschenke gezonden.

In de meeste plaatsen van de Morea is de Lancastersche leerwyze ingevoerd. Deze leerwyze welke hoogst nadeelig is voor een beschaafd volk is echter de beste voor die landen waar te voren geene scholen waren.

Sommige Europische officieren welke op de Turksche schepen waren gedurende de laatste zeegevechten zeggen dat de moed der Turken thans zoo neergeslagen is dat by het aanvangen van een scheepsgevecht de geheele ekwipagie van den kapitein af tot den geringsten scheepsjongen toe zich eerst door eene groote hoeveelheid opium moest bedwelmen eer zy het gevecht aangaan; dan zyn zy razend van moed en als dan een fregat, eene Grieksche brik onder bereik krygt, dan vuren zy op hetzelve dat het kogels schynt te regenen; gewonelyk beneemt de rook het gezigt van de brik en de Turken blyven maar doorschieten; wanneer de rook weggedreven is en dat zy de brik niet meer zien denken zy dat deze gezonken is en heffen een gejuich aan, doch deze vreugde duurt korten tyd, want schielyk bespeuren zy den brik in eene andere windstreek, hebbende dezelve by het begin der kannonade reeds een andere stand genomen. Op de Egyptische vloot die meest door Europische kapiteins gekommandeerd wordt en met zulke matroozen bemand is, heerscht meer orde en wordt beter bestuurd.

By gelegenheid van het branden der schepen hebben de Grieken vele vyanden krygsgevangen gemaakt die in sloepen sprongen om zich te redden, doch welke genomen werden; de gevangenen werden terstond onderzocht, doch als men bevond dat het Muzelmannen waren werden zy wel behandeld en naar de Morea opgezonden, doch de christenen die onder de Turken dienden, werden zonder barmhartigheid aan de ra opgehangen.

De direkteur van de Stereotipische Drukkery te Parys, heeft het Grieksche gouvernement ten geschenke gezonden een paar drukpersen met de benoodigdheden welke daartoe behooren; hiermede worden thans gedrukt de Grieksche Kronyk, de Vriend der Wetten en andere weekbladen, allen in zeer fraaye letters.

By het innemen van Tariffa door de Franschen, waren er verscheidene konstitutionelen gevlugt naar Tangiers, een stadje op de Afrikaansche kust, in het gebied van Marokko; hier gekomen zynde werden zy door de gezagthebbenden van wegen den keizer van Marokko gearresteerd; hierop kwam een N. Amerikaansche korvet te Tangier ten anker en verzocht den gouverneur dier stad de uitlevering der vlugtelingen, hetwelk geweigerd werd; den volgenden dag kwam het Spaansche fregat de Perla aldaar aan en verzocht in naam des konings de overgave der konstitutionelen; de kommandant der stad liet vervolgens afkondigen zoo wel aan de Amerikanen als Spanjaarden dat hy eene som van niet minder dan 30,000 dollars eischte voor deze uitlevering, en dat die genen welke deze som wilde betalen, de gearresteerden kon krygen. Daar de gansche schatkist van den absoluten koning thans die som niet bevat, zoo is het onmogelyk om dien prys te betalen; de koning heeft hierop zyne toevlugt tot de geestelykheid genomen en hun verzocht om die som voor hem te verschieten maar hoewel nu de priesters in Spanje lief hebbers zyn van hangen en verbranden en daar reeds duizenden om het leven hebben gebragt, zoo willen zy echter niet gaarne geld daarvoor uitgeven; zy willen wel zien hangen, maar het moet hun geen geld kosten. Evenwel schynt het dat de koning van Frankryk zyn hooge bondgenoot dit geld tot zulk een edel oogmerk wel verschieten zal, want reeds is de Fransche konsul te Tangier hierover in onderhandeling en misschien zal de keizer deze liberalen wel voor een minderen prys verkoopen; ook is er een Fransch fregat aangekomen om de onderhandeling te bespoedigen. Wat kunnen de tyden veranderen! eertyds kocht men de Christelyke gevangen vry van de Turken om hen van de slaverny te verlossen en thans koopt men de Christelyke gevangenen van de Turken, niet om hen te redden maar om hen op te hangen. Toen in de oude tyden de Grieksche koning Gelo de Cartagenensers verslagen had wilde deze vorst geene andere vrede sluiten, dan onder konditie dat de Cartagenensers de menschenoffers moesten afschaffen; en in deze tyden doet Frankryk de Kortes den oorlog aan juist om dat zy de menschenoffers hebben afgeschaft, namelyk de inquisitie, die gruwelyker dan alle bloedige offers aan de afgoden, duizenden en tienduizenden menschen onschuldig heeft verbrand ter eere van God en van de moeder van God; en de thans weder herstelde wordende inquisitie is het uitwerksel van den inval van den hertog van Angouleme, aan deze vorst toch behoort de eer dat dit geregtshof weer hersteld wordt.

VERDERE UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Van den Mein, 14den Nov.—In Frankfort wordt thans de vraag overwogen, of advocaten al of niet als staatsdienaars moeten worden aangemerkt. De belyders van den Israëlitischen Godsdienst hebben, gelyk bekend is, aldaar, ten gevolge der jongste besluiten der bondsvergadering, al de regten der kristelyke burgers bekomen, met uitsluiting alleen van staatsambten, en verscheidene derzelve verlangen als nu het beroep van advocaten uitteoefenen. De gevestigde advocaten hebben zich daartegen verzet en gepoogd hun gevoelen, dat zy dienaars van den Staat zyn, te doen gelden. De senaat heeft zich tegen dat gevoelen verklaard, en daarop is de zaak der wetgevende vergadering voorgedragen, welke het echter, na eene beraadslaging van 5 dagen, deswegens nog niet eens is kunnen worden.

Madrid, 18den Nov.—By wyze van policie verordening wordt een ieder, welke tydschriften, prenten en carricaturen bezit, vervaardigd, of ingevoerd, sedert het herstel der konstitutie, gelast dezelve, om 't even van welken aard, aanstonds aan den pastoor zyner wyk te brengen, om te worden onderzocht. Genoemde geestelyke is mede belast met het ontvangen van alle boeken, welke in der tyd door de inquisitie zyn verboden. Tevens is openlyk aangekondigd, dat de gene, die verboden en verborgen boeken aanwyst, op de geheimhouding van zynen naam kan rekenen, en met een derde van de boete, welke den bezitter wordt opgelegd, zal worden beloond.

Parys, 3den Dec.—Men leest voorts in de ministeriele dagbladen, dat de Pruissische regering aan de Duitsche hoven een uitgebreid verslag heeft mede gedeeld, betrekkelyk de regterlyke vervolging der genen, welke zich aan zamenspanningen tegen de bestaande orde van zaken hebben schuldig gemaakt. Naar luid daarvan zouden er staatkundige verbindtenissen in Duitschland bestaan, welke de bekende Burschenschafte alleen als een werktuig hadden gebezigd, doch zoude het ten uiterste moeilyk vallen, de namen van het meerendeel der deelgenoten van deze verbindtenissen op te sporen, uit hoofde van de voorzorgen, van welke zy zich hadden bediend, om dezelve geheim te houden. In het verslag wordt ook gewag gemaakt van eene gemeenschap tusschen deze lieden en de Italiaansche carbonari, door middel van een gelyk verbond in Zwitserland.

Den 10den Dec.—De geneesheer Villermé heeft dezer dagen in de academie der wetenschappen een niet onbelangryk verslag voorgelezen, omtrent de sterfelykheid onder de verschillende klassen in Frankryk, en wel met betrekking tot den meerderen of minderen rykdom der lieden. Het is hem gebleken, dat in de rykste departementen 1 mensch sterft van 46; in de armste 1 van 33; in het rykste arrondissement der hoofdstad 1 van 50; in het armste 1 van 24. Hy heeft voorts bevonden, dat in dat gedeelte, in 't welk de bewoners het digtst op een wonen, de sterfte vier en een half maal zoo veel is, dan in dat deel, alwaar de huizen luchtiger zyn gebouwd en niet zoo veel volmagt bewoond, schoon de bevolking in het laatste gedeelte slechts half zoo groot is; dat de aard der beroepen een verschil oplevert omtrent de sterfte der personen, die in gasthuizen worden opgenomen, en dat dezelve bedraagt: van zilversmits knecht, letterzetters en andere meer wevarende werklieden een van 11; van naaisters eene van 8; van schoenmakers een van 7; van metselaars een van 6; van dagloners een van 5, enz.: dat daarentegen van militairen slechts een van 20 sterft. Omtrent de gevangenissen heeft de geneesheer de volgende uitkomsten erlangd: in het bedelaars-gesticht te St. Denis een ver

3; in andere gestichten van dien aard een van 6; in de gewone gevangenissen van Parys een van 23, en onder de tot dwang-arbeid veroordeelden slechts een van 49. De laatste uitkomst schryft hy daar aan toe, dat deze veroordeelden regelmatig arbeiden, goed gekleed en gevoed worden en zonder zorg leven; hy berekent echter, dat een jaar, in eene Parysche gevangenis doorgebragt, door een gerekend, den gevangene eenige jaren levens kost, om 't even, of hy veroordeeld of slechts aangeklaagd is. Volgens zyne waarneming is de sterfte in Frankryk sedert de omwenteling om een derde verminderd, en hy eindigt met krachtig aandringen op de uitbreiding van het lager onderwys, ten einde de smalle gemeente te verbeteren en te verlichten.

Den 19den Dec.—Men verneemt uit de hoofdstad van St. Domingo, dat de paus den president Boyer op eene zeer verpligtende wyze heeft laten antwoorden, betreffende deszelfs aanvraag, om middelen, ten einde den godsdienst op nieuw daar te lande te doen bloeijen. De kardinaal Somaglia heeft den president gewezen aan den bisschop van Santo Domingo, en denzelven verzocht de geestelyken, welke zich naar Hayti zullen begeven, welwillend te ontvangen.

Den 21sten Dec.—De Engelsche ministeriele bladen gaan voort met de zoogenaamde Iersche catholieke associatie als zeer gevaarlyk afteschilderen in een oord, alwaar de gemoederen zoo ligtelyk in beweging kunnen worden gebragt, en verzekeren tevens, dat het gouvernement zich zeer ernstig met deze aangelegenheid bezig houdt.

By the arrival of the American ship Douglass, capt. Brown, we received New York papers up to the middle of February.—We selected of their contents, such articles of importance, which our readers will find inserted in our subsequent columns.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Feb. 5.

From the London Literary Gazette.

STATE OF THE FINE ARTS IN EUROPE.

[An article published in the last Number of the Revue Encyclopedique, introductory to an intended series of critiques on the works which compose the present exhibition at the Louvre, appears to us so interesting, that we subjoin a translation of it; premising, however, that in some respects we differ materially from the writer. But it is by the collision of opinion that truth is elicited; and that human knowledge becomes improved and extended.]

Lessing published a treaties, in which he endeavoured to define the respective limits of poetry and painting; and consequently to point out in what those arts resembled and in what they differed from each other; if not as to their end, at least as to the means of attaining it. This treatise proves that Lessing had reflected deeply on the constituent principles of poetry and painting; but if we meditate upon it attentively, we shall draw from the comparative examination, into which he has entered with as much taste as correct judgment, this, which appears to me an incontestible inference; namely, that the arts and letters, although possessing respective spheres, have nevertheless so intimate a relation, that the one cannot be developed or perverted with carrying away the other, either in its development or in its retrogression.—The fact is, that the arts and letters tend towards a common object, although by different paths; that of rendering sensible, of producing in a shape intelligible to our senses, thought, and the creations of the fancy.

It is a great error, however, to suppose that all times are equally favourable for the development of the imagination, or of the intellect. Like a faithful mirror, the arts and letters reflect that which exists. They are the exact picture, they are (so to speak) an emanation of society; and their purpose is to reproduce those feelings which from society they have derived. Thus, in a great nation, and in periods of liberty and glory, they celebrate high events, and express generous sentiments. Animation, grandeur, enthusiasm are necessary to the arts and to letters; for they are truly a language; and if thoughts are not elevated, words will remain cold and mean. We are sure to see those subjects represented which engross the attention of society. Dante and Milton are proofs of this; and I could instance other examples of it in more recent times.

Quitting the hypothesis that letters and the the arts afford a faithful picture of the state of society; and that they form the ornament of the country whose triumphs they immortalize, or whose misfortunes they mitigate; and considering solely the arts of design, which are the particular object of this article; I will, before speaking of the present exhibition, examine their condition in the different countries of Europe. This rapid survey will, I trust, not be devoid of interest, and may perhaps enable us better to appreciate our own position.

If I cast my eyes towards Spain. I there see the works shining, and the memory preserved, of Velasquez, Morales, Morillo, &c., but I do not see the slightest indication of any present cultivation of the arts. I recollect that it was a French artist, Mademoiselle Thibaud, who was employed in 1816 to paint the portraits of the king and queen; and, in order that they might be engraved in a creditable manner, she was obliged to bring them to Paris. Why this apathy? Why this dereliction? Spain resembles an individual whose impaired health renders him insensible to every thing, even to the most noble mental pleasures.

Italy, under the Medicis, animated by the recollection of Greece, whose ruins she had collected, took a flight which no other nation has equalled. The genius of arts, however, in that country, seems to have been extinguished with the genius of the men who so well knew how to protect, to recompense, and to honour artists. It recovered itself for a moment, when the voice of liberty was heard; when Italy fancied that she was again about to rank among nations; but that hope has disappeared. Nevertheless, several men of great talent have been educated there. Canova and Appiani re established the honour of sculpture and painting; but they are no more, and Italy can reckon very few good national artists; while numerous foreigners repair thither to study the arts, and frequently make that classic ground their adopted country. Thus Fabre has settled at Florence; Ingres and Alvarez (Spanish sculptors) at Rome; and Thorwaldsen seems to have entirely abandoned the cold and foggy skies of the north for the beautiful and inspiring Ausonia.

Germany boasts of many enlightened men, and able artists. Berlin, Munich, Sturgard, Dresden, contain an imposing union of talents of various kinds; and, although in general the arts of design have taken a direction different from that which they have taken in France, I think I may affirm that, after our own country, Germany is that in which they are most successfully cultivated. I mention with pleasure among their painters Overbeck, to whom we owe a part of the frescos of the villa Massioci; Cornelius, who has produced some very important works at Munich; Begasse, who studied in France; Rotsch, who has published compositions drawn from Faust: among their sculptors, Dannoker, whose Christ enjoys a high reputation in Germany; Rauch, who has employed his talents in the production of a great number of statues in honour of the Prussian generals, and above all of the monument consecrated to the queen of Prussia, which was transported from Rome to Berlin; Wagdener, who has represented in a succession of bas reliefs, the heroic incidents of ancient Germany: among their engravers, Amsler, of whom I shall have occasion to speak in noticing the present exhibition; Frommel, who has devoted himself to landscape, for which he has a remarkable talent, &c But above all, I ought not to omit to remember that an individual, a most distinguished connoisseur, M. S. Boisserée undertook singly the publication of two very important works; the "Description of the Cathedral Church of Cologne," to which was attached a history of Gothic architecture; and a "Lithographic collection from the old masters;" to which M. Strixner displayed singular skill.

The arts and letters are not yet indigenous in Russia, because intelligence and refinement are there possessed only by the very highest ranks of society. Now artists generally proceed from the middle classes of life; riches and poverty, although no doubt very different obstacles, producing analogous consequences; in the first case the natural elasticity being weakened by every thing which surrounds it, in the second, compressed. At the same time it is but just to state that Russia maintains at Rome a pretty large number of pupils, who apply themselves especially, and with considerable success, to the study of architecture and sculpture.

Sweden and Denmark also send pupils to Rome for the example set in this respect by France has been followed by nearly the whole of Europe. One of the most celebrated statuaries of our age, Thorwaldsen, is a Dane.

Holland and Flanders have numerous museums and public schools in every city. Europe is, as it were, peopled with the master pieces which those two countries have produced. Flanders in particular, were painting shone with so much splendour, still retains a taste for the arts, that passion of enlightened minds.

If I pass to England, where they seem to have lost the recollection of Reynolds, the founder of the English school; of West, justly celebrated for his fine historical compositions; of Hamilton, &c. I find valuable collections in every mansion, and many skilful artists in painting and engraving; but in the present day the national taste seems to have circumscribed the limits of the art. They admire in England the pictures of the Italian schools; they seek for them with avidity; but they produce only representations of familiar life; landscapes; and, above all, portraits. At present, these last are considered as important, with reference to painting, as with us are historical pictures. The English possess engravers whose talents are the admiration of all other countries; but they employ themselves only on vignettes, familiar subjects, or landscapes; and never think of transferring to copper the fine old pictures that are constantly before their eyes. In England, as in Germany, the arts have, in my opinion, taken a direction different from that which they have pursued in France.

February 9

South America.—Buenos Ayres papers to the 4th Dec. by the ship Natchez, state, that the British consul, Mr. Parish, was only waiting for the establishment of a general government at Buenos Ayres, to recognize the independence of the country. The 1st of Jan. was the day fixed for opening the sessions of congress, most of the deputies composing which had arrived.—The sanctioning of the constitution expected to be framed by this body, was to be left to the junta of representatives, to be selected for this express purpose.

The Pope's Vicar, who had been sent off from Buenos Ayres on account of its being discovered that his mission was not altogether a religious one, had also been banished from the Republic of Chili, the government of which appears to have introduced some important reforms in the ecclesiastical establishment. The property of the church had been confiscated for national purposes—the clergy allowed competent salaries for their support; the friars who felt disposed to leave convents, were to have a decent salary for their support, until otherwise provided for; and only one convent of the same order was to be permitted in future in the Republic.—*Ev. Post.*

February 12.

President elected.—John Quincy Adams is now the chief magistrate of the U. S. elect, and nothing remains for those who regard it as a national calamity, but to submit [illegible], if they can, to the event, *hoping for the best and providing as much as in their power, against the worst.* It may so happen that the current of things may run so smooth, that there may be no occasion for the exercise of extraordinary temper, discretion, or wisdom, in the executive, and we may escape for four years at least, without experiencing any great difficulty or danger; but, God forbid, that we should, within that period, be called to mount a black cockade. We shall not indulge in any useless expressions of regret for what has happened, but we trust it is the last time that upwards of nine millions of people will consent to the mockery of being represented in the hall of Congress by thirteen individuals assuming to be the proxies of states. Is this republicanism? Is this a compliance with the maxim, that a majority shall govern?

February 14.

South America.—Mexican papers received at Norfolk by the Weezel, to the 16th Dec. contain addresses from the different provinces to Congress expressing their indignation at the possession of the castle of Ulloa by the royalists, and offering their assistance to expel them. Several local bills had passed through congress; also a bill raising the duty on the interior commerce of the country from 14 to 17 per cent; the payment of which was to be exacted before goods that are landed are permitted to be sent into the interior. This law was to take effect the end of last Dec. The congress had also invested the president with unlimited power, in all matters of a municipal nature and had even extended it to the apprehension and sending out of the country, all foreigners or others, inimical to the present government or who should be found in any wise interfering with the political concerns of the empire. It was contemplated to appoint a vicar general to exercise episcopal jurisdiction in the whole territory of the U. S. of Mexico.

A year or two since, [illegible] in the land of 'steady habits' [illegible] on his annual turnip patch, a [illegible] extraordinary and prodigious size. It [illegible] Jonathan, that this large turnip which w[illegible] marvel of the whole town [illegible] ought to be turned to some better account than to be given to the hogs or sold by the bushel. He had heard that some of the [illegible] of New York had done well by sending botan[illegible] specimens as presents to the Emperor Alexander and that his majesty, among other valuables, had sent gold rings in exchange for less ponderous articles than his turnip. Jonathan's mind was therefore made up, that the great turnip should be a vegetable, and he hoped, a meet offering to the Czar of all the Russias. The turnip was accordingly sent to St. Petersburgh, and in due time, Jonathan received in return, several valuable pieces of coin. His neighbours all learned his good fortune, and one of them, emulous of Jonathan's luck, soon after, manufactured a cheese of huge dimensions, and despatched it as a present for the table of Alexander, and in the mean time waited anxiously for the result of the venture. The cheese was even larger than the turnip, and the neighbourhood all thought it fair to conclude, that his majesty would make a proportionable equivalent for the gift. At length it was announced, a vessel had arrived at Stonnington, bringing a large box from Russia for squire Morgan, who sent the cheese last year. The box which was carefully sealed, and directed, was opened in presence of all the family connections, and a goodly number of the squire's neighbours, and on removing the packing materials, instead of the expected treasure, the *great turnip* was discovered, which the spectators immediately recognized as their old acquaintance, and Jonathan declared, that "for his part he didn't see but what the turnip had stood the viage darn'd well."

BOGOTA.

CONGRESS.

MESSAGE OF THE VICE PRESIDENT OF COLOMBIA, IN CHARGE OF THE GOVERNMENT, TO THE CONGRESS OF 1825.

Fellow Citizens of the Senate and Chamber of Representatives.

(CONCLUDED FROM OUR LAST.)

The commission of the king of the Low Countries has had the same issue. Mr. Quartel arrived in this capital with powers from the governor and rear admiral of the island of Cura-

çao, issued in virtue of positive orders from his government. The commissioner gave us assurances of the favourable sentiments of the king of Holland towards the Republic of Colombia, and of his desire to establish and cultivate such relations of friendship and commerce as might be useful to both parties. The executive accepted these demonstrations with gratitude, and in like manner gave assurances of the same sentiments towards the kingdom of the LowCountries. The commissioner required the *exéquatur* for the consular commissions issued by the governor and rear admiral of Curaçao, which the executive denied on the plea that the nomination to these offices rests with the government from whence they proceed, and not with its subordinate authorities. But as it was necessary to give the Dutch government a proof of the sincerity of our protestations of friendship, I permitted the persons appointed to these consulships, to exercise the office of commercial agents, the same as if this informality had not been observed.

The executive has sought by these means, to reconcile the respect due to the rights of nations, and its own dignity and honor, with that friendship and harmony which we owe to friendly nations who seek an understanding with us, on behalf of their people, and of universal peace.

The superior authority of Hayti has also accredited to the government of Colombia a public agent, who proposed to celebrate and conclude a treaty of defensive alliance with us, against all invaders of either territories. The language of liberty displayed in the propositions of this agent, and the private services which the liberator and president received from the humane and sensible Petion, at a calamitous moment, did not blind the executive to the conduct it had to observe in this most delicate negotiation. Hayti had defended its independence against the pretensions of France, of which it formed part, as Colombia now defends hers against those of Spain. A defensive league with Hayti would have subjected us to a war with a nation against which we have no complaint, and whom we ought not to provoke to hostilities. The interest of the Republic consists in diminishing the number of its enemies, whilst the proposed treaty would have encreased them, and have taken place precisely under circumstances when the Spanish government is making every effort to compromise France in the war with America. Never can the interests of Hayti and Colombia be identified with respect to their antient metropolises. A sympathy indeed prevails in this particular between Colombia and those states of America which formerly depended on Spain, and it is on this account that the government of the Republic has promoted and concluded a confederation among the new American states. The treaties existing between these and ourselves, prevent us by their very nature from entering into alliances with countries which have not belonged to the Spanish nation, and a defensive alliance with Hayti, would arouse a new enemy against our [illegible] without their knowledge or consent.—You know gentlemen that the eastern part of the island of Saint Domingo belonged to France in virtue of the treaty of Basilea, and that it was afterwards restored to Spain by the treaty of Paris; that in the year 1822 the inhabitants of the city of Saint Domingo proclaimed their independence; that in the last days of their political existence they raised the Colombian standard; and that the chief of Hayti has reduced this territory to his dominion for reasons that are not accurately known, although its fundamental law is urged as a pretext. It does not seem that the conduct of the president of Hayti ought to draw on him the enmity of Spain, which is the only nation with which we are at war; because when the authorities of Hayti occupied that part of the island, which was formerly Spanish, they did not take possession of a Spanish territory, but of an independent country, which had manifested a wish to place itself under the protection of Colombia. All these considerations have induced the executive to refer the proposition of the Haytian agent to the united assembly of the plenipotentiaries of the American governments. France, and our allies will observe in this upright proceeding, the principles and good policy of the Colombian government: the former especially, must perceive that we act with sincerity and good intentions, in the steps we have taken to incline his most christian majesty in favor of the Republic, and that we do not attribute to the French government the suspicious and trea[illegible] conduct displayed by those persons who [illegible] here in the frigate Tarm, and whose [illegible] to have had for its object, a visit [illegible] merely to pry into the state of [illegible]

[illegible] enjoyed by the Republic, has [illegible] to make arrangements [illegible] of the new method of instruc[illegible] [illegible] of learning, for en[illegible] number of scholars, establishing [illegible]ships, and reforming some colle[illegible] languished under the antient co[illegible] system of education, and the horrors of [illegible] war. The progress of public education must necessarily be slow, whilst the funds of the colleges continue so small as they are at present; and perhaps we might mistrust the benefit of the establishments that have been founded, did we not observe the youth of the country eager to learn, and the teachers devoting themselves to public instruction, without other incentive than their own zeal, and respect for their characters. I hope that in the course of this session, time will be found for digesting a general plan of study, the want of which is every day more sensibly felt.

The project of laws for the political and judicial administration of departments, which were laid before the executive at the close of the last session, will be returned to you, with such objections thereto as seem to me expedient. I will not assert that such objections will render these important laws perfect, but your intelligence, and the time that will be afforded you for their deliberate discussion, inspire me with a confidence that your labours will make them so, and that their utility will be acknowledged throughout the Republic.—The executive is persuaded that these two laws will correct the errors which exist in the government of departments, and will partially improve the administration of justice, by making it a positive and substantial blessing to the people, who complain with much reason of the extensive jurisdiction embraced by the only three tribunals of appeal which we possess, and of the circumscribed power of the municipalities.—But that this blessing may be rendered complete, it is absolutely necessary to issue a law respecting the revenues of corporation lands, since the health, convenience, and ornament of our towns, the state of the roads, and the facilities of communication, require certain funds, without which, the municipalities will be mere cyphers in the state.

I may state to you, that in general, no unfavorable change has occurred in the progress and regularity of the constitutional regime.—The authorities daily respect our institutions more and more, and the citizens enjoy the free privilege of demanding the fulfilment of the laws. It would indeed be a phenomenon in politics, if an infant society like ours, could arrive at its height of prosperity, without obstacles and slight oscillations. Colombia has still to experience the effects of the wanderings of ignorance, and the incessant intrigues of our enemies; although it is true, that neither can impede her advance to that point at which she must one day arrive. The disturbances in Pasto, which from the nature of the country, and the character of the people, threatened to be of long duration, have subsided, and the government has visited them with as much indulgence as was compatible with public security. That activity and vigilance which suffocated this germ of disunion, will do the same on all occasions where deluded persons suffer themselves to be seduced into the commission of disorders. The people desire to live in peace under protection of the laws, and whilst they themselves take charge of the public tranquility, and support our institutions, the Republic will enjoy internal quiet, and the standing army will have fewer duties to discharge.

Our internal commerce requires some regulations, in order to suppress the abuses committed by our sailors, and to protect navigation: and our commerce, carried on with the coasts inhabited by wandering tribes, require some special laws, in order to spare the executive those embarrassments which it has experienced in this particular of late years. I require from Congress a law denying letters of citizenship to individuals of any nation with whom the Republic may be at war. This is a law to be found in the code of a nation that may be truly called free, and any demonstration of its necessity appears to me superfluous.

The exhaustion of the national treasury will continue to be sensibly felt whilst the payment of arrears falls on the annual revenue, and the system continues to prevail of not fixing the public expences, and providing correspondent funds for meeting them. To these causes of fiscal embarrassment may be added at present, the necessity we have been under of encreasing the standing army, with a view of opposing a vigorous resistance to the hostile undertakings of Spain. I cannot give you an accurate idea of the improvement that has been made in the treasury department, in virtue of the laws issued in the last session, owing to the short period that has elapsed since their publication. The executive has given that tone and impulse that were so essentially wanted in the general administration, the custom houses and treasuries of departments, always consulting however the strictest economy. I hope that in the course of the present legislature, you will digest a systematic arrangement of the tythe rents, a reform in the law of direct contribution, and such other objects as the executive will point out to you in virtue of the privilege it derives from the constitution to that effect.

The various and unpleasant questions that were agitated regarding the loan of March 1822, have been set at rest in a manner satisfactory to the parties, and honorable to the Republic. For this purpose the executive had recourse to the powers granted by you, in the act of the 1st of July 1823, and the result shall be in due time laid before you. The congress must be highly gratified in learning that our conduct in this transaction, has met with the general approbation of those respectable persons in foreign countries, who were best able to appreciate the difficulties which enveloped it.

I shall likewise give you a most circumstantial account of the mode and the terms on which the loan decreed on the 30th of June of last year, has been raised. To those who are acquainted with the histories of other nations, the conditions of this loan have appeared highly favourable. The executive has observed that its agents have confined themselves to the instructions they received on leaving the capital; their operations have been conducted under the eye and direction of the Colombian minister in London, and the conduct of this public functionary has obtained the applause of all who have observed him narrowly. It has been a source of great satisfaction to the executive, that the new loan was not negotiated until the question of the old one had been satisfactorily disposed of; and the consequence was that the former was contracted under most favourable circumstances, which by having been taken advantage of at the moment, saved us from the burthensome conditions to which we must otherwise have submitted. You will examine the documents which will be presented to you with accuracy and discretion, and you will receive all the necessary information thereon from the secretary of the treasury, since in this examination are comprized the interests of our constituents, the honor of the government, and the good faith of the Republic. I can congratulate myself by anticipation with the assurance, that the congress and the nation will be well pleased with this transaction.

It is essential to the public prosperity and national credit, that you employ a portion of your labours in funding the national debt: every year that passes accumulates fresh embarrassments in this particular for the succeeding ones. The debt embraces various periods, objects, and creditors, without a proper classification of each. You know well that it is absolutely necessary that a classification of these periods be made, as well as provision for the punctual payment of the interest, and the gradual extinction of the principal. Although a law on this subject was passed last session, you will agree with me in thinking that it is imperfect and informal.

The standing army continues to give proofs of its obedience to the laws. Although no enemies are to be found within the Republic with whom to contend, it has remained on the war footing required by the state of European politics. The executive has carried into effect so much of the law which provided for levying fifty thousand men, as was necessary in order to reinforce the auxiliary army of Peru, to cover the coast departments, and to organize several corps of reserve in the interior.

Orders have been given for forming the national militia throughout the country, on the principle laid down by the congress of Cucuta; in so much that several corps of citizens who recognize the defence of the country as their first duty, are now added to our battalions.—You will examine the provisional decrees which the executive has issued for the due observance of the law on this subject, and will establish a permanent system for the national militia in all the branches and objects of its organization. These measures, and the abundant elements of war which we possess, have placed the Republic in a condition to present itself armed at all points, in defence of its liberty and independence.

Our naval force is undergoing that improvement and encrease which in our immediate circumstances it requires. The Colombian flag has made itself respected throughout the seas, and where it has encountered that of Spain it has left a monument of the superiority which it derives from the valor of its sailors. The executive has adopted measures for fixing the strength of our navy, as well on our rivers and coasts, as on the high seas, and for laying aside such vessels as occasion immense expences, without being of the slightest service. Little however can be done in this department, unless education be encouraged among our naval officers, and until the laws to which I have elsewhere referred, be enforced. Naval instruction is taught in Carthagena and Guayaquil, as far as the small funds which the executive can supply for this purpose will permit: but it can make but little progress until warmly protected by congress. Having already represented the state of the army to congress, in my former Messages, pointing out such laws as appeared to me necessary and just, I shall content myself with naming the subject, in the hope that during the present session, you will take this interesting object into your consideration.

Such is the state of our Republic in the various branches of its administration; possessing friendship and good intelligence with American and foreign governments; regularity in its conventions and treaties; order and tranquillity at home; respect and submission to the laws; free exercise of the liberty of the press; the dissemination and advancement of public education; well founded hopes of improvement in the state of our treasury; an army covered with laurels, and zealously devoted to the cause of independence and liberty; together with sufficient resources for supporting under every event, our dignity, our government, and our laws. It belongs to you, gentlemen, to remove such obstacles as impede the rapid march of the Republic to its height of prosperity, and to reform those errors, which the public voice, and your own judgments, condemn. If we take a retrospective view, and contemplate what Colombia was when she published her code, we shall recognize with surprize, the grand career we have since run, and the enormous difficulties we have surmounted. This reflection should animate us to persevere with zeal, honor and patriotism in the exercise of our respective faculties. The executive has reason to expect these virtues from the Representatives who compose the legislative assemblies, and you may rely confidently on receiving from me such assistance as my experience in the administration may enable me to afford: and above all, the strictest punctuality in the execution of your wise resolves.

FRANCISCO DE PAULA SANTANDER.

Bogota, January 2, 1825.—15.